1920ին արեղայ կը ձեռնադրուի Ս. Էջմիածնի մէջ և կը կարգուի երաժիշտ Մայր տաճարի և դեղագործ Մայր Աթոռոյ. 1921ին օգն. եպ.ի: Հայրապետական կոնդակով հոգևոր հովիւ կ'ընտրուի Եթովպիոյ հայոց, և 1925 Փետր. 6ին կը ձեռնարկէ պաշտօնին և երեք տարի պաշտօնավարելէ յետոյ 1928ին կը հրաժարի և կը մեկնի:

1928 Փետր.ին Յովսէփ վրդ. Ատիս-Ապապայէն կուգայ Երուսաղէմ և կ'այցելէ Ս. Տեղերը, կը հիւրընկալուի Ս. Յակոբի վանքը և Տն. ժողովի հաւանութեամբ կը ծառայէ Ս. Տեղերուն:

ՅՈՎՍԷՓ ՎՐԴ. ԿԵՍԱՐԱՑԻ.— Մբ. Նւ. Թոխատի. 1696ին կը յիշատակուի Մինաս Ամդեցիին Օրագրութեան մէջ:

ՅՈՎՍԷՓ ՎՐԴ. ԿԵՍԱՐԱՑԻ.— Մբ. Նւ. Կեսարիոյ և Գաղատիոյ. յետոյ Առ. Թոխատի 1751ին. (Նալեան. էջ 250): Կը վախճանի 1770ին և կը թաղուի Պէյօղլուի ազգ. գերեզմանատան մէջ, Հոգևոր տիրոջ շիրմին մօտ. իր տապանագիրն է հետևեալը:

«Այս է տապան հանգստեան
ի քաղաքն Կեսարացի ի գիւղէն
Նիշիացի՝ հանգուցեալ, գիւմ
պիւլ խալիֆայի որդի Յոհաննէս
եւ Օհաննէսի որդի Յովսէփ աստուածա
բան արհիեպիսկոպոսին, Երուսաղէմայ
Մշակ՝ հարազատ և երախտաւոր
Նըվիրակ՝ եւ առաջնորդ ի քաղաքն
Թոխաթու, թըվին ՌՄԺԹին» (1219+
551=1770) (Հա. 1929, էջ 412):

ՅՈՎՍԷՓ ՎՐԴ.— Մբ. կը վախճանի 1636ին, համաձայն տապանագիրին որ է հետևեալը. «Այս է տապան Յովսէփ վարդապետին, հանգեաւ թվին ՌՁԵ (=1636) ամին»:

ՅՈՎՍԷՓ ՎՐԴ.— Մբ. աշկ. Եղիազար կթղ.ի Երուսաղէմի մէջ, ՓԿԵ. (1659—1660). Ընդհ. Նւ. Եղիազար կթղ.էն կարգուած մասնաւոր կոնդակով մը, (Նաճախեանի. անտիպ): Առ. Զմիւռնիոյ 1661ին. կը վերաշինէ 1681ին Զմիւռնիոյ եկեղեցին որ երկրաշարժէն խարխլած էր. 1686ին կը մեկնի Վենետիկ